

Bjørnson valgte seg april, etter sigende fordi alle de andre månedene alt var opptatt.

Jeg velger meg desember, ikke fordi alle andre måneder framover var valgt, men fordi dette også er en spennende hagemåned ☐ på sin måte.

Desember, svarteste mørketida i nord, hvordan kan den være spennende for hagefolk?

Desember er frølistenes tid. For de aller fleste i hagenorge er sesongen avsluttet. Man kan med god samvittighet kroe seg i godstolen foran peisen, eller hvor det nå er man liker å fordype seg i ovennevnte publikasjoner. Laptop og oppslagsbøker er for hånden, i tillegg til hva man ellers ønsker å nyte i sådan en stund.. Hva skal man finne på å så denne sesongen? Er det noe nytt og artig å finne? Ja visst, en sp her og en Nonvularis superbis der, og plutselig sitter man der med en lang liste over frø man bare må prøve. Og så man da, som nesten ikke skulle så noe denne sesongen. Eller i alle fall begrense seg veldig. Tja, det får vel være til neste år med begrensningen.

Desember er måneden da frøsendinger fra fjern og nær begynner å dumpe ned i postkassen. Man stikker handa nedi for å hente avisen. Og så, o glede, her var det også en tykk og god konvolutt i stedet for kjedelig reklame. Avsender granskes, jaha, det er fra han der som samler inn frø fra ville planter i Langtvekkistan. Eller akkurat de spesielle julerosefrøene man har lett etter i femten år. Eller byttefrø fra en hagegalvenn. Alt er like kjærkomment. Man skynder seg hjem og åpner konvolutten, avisen får vente, den reker ikke av. Nå må det sjekkes hva man har fått. Yess, her var det godbiter du, nesten så man får vann i munnen. Fram med oppslagsbøker og laptop igjen. Såliste føres med alle opplysninger og detaljer man ønsker, og man fryder seg og ser fram til spiring først, og senere blomstring.

Desember er måneden for såing, måneden da man kan kjenne varm jord mellom fingrene selv om snøstormen raser utafor veggene. Krukker fylles med jord og merkes omhyggelig. Frø, små og store, blir sådd etter alle kunstens regler. Stakkars små som skal ut i dette været. Men man vet jo så godt at frøene liker dette, at det er slik de vil ha det. Og at de etter å ha stått ute i vær og vind, om noen måneder vil glede oss med små, grønne spirer som bærer bud om en ny sommer.

Desember er planleggingens tid. Hvor skal nye bed anlegges? Hvilke planter skal flyttes hvor? Man har selvsagt vært så flink at man har gjort seg notater i løpet av sesongen. Hva? Glemte man det, ble det bare med tanken da sommeren stod på sitt høyeste og man bare lot humla suse? Jaja, man har da hukommelse. Og med litt tankevirksomhet kan man etter hvert

Desember 2009

Skrevet av Magnar Aspaker

mandag 09. november 2009 15:43 - Sist oppdatert tirsdag 01. desember 2009 21:19

konstatere at den nok kommer til å bli litt mindre gress i hagen neste sesong. Man må jo ha plass for det man skal så, pluss de x antall krukker man putta ned i ventebed og pallekarmen før vinteren satte inn.

Og sist, men ikke minst, desember er håpets måned. Måneden da sola snur, da mørket atter en gang må gi tapt for lyset, da man kan se fram mot en kommende vår. Og selv om våren enda er godt skjult bak horisonten, så vet man at den ligger der, klar til å kaste seg på sin hest og ri oss i møte med mildvær og sønnavind i sitt følge.

God hagedesember.